

מ"ת 15065/03 - מדינת ישראל נגד אלעזר מורי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 14-03-15065 מדינת ישראל נ' מורי(עוצר)

בפני כב' השופט אמיר דהאן
מבקשת מדינת ישראל
נגד אלעזר מורי (עוצר)
משיב

החלטה

המשיב, אלעזר מורי ת.ז. 311497572-10 מהעיר אשקלון ליד 1993 נעצר ביום 05/03/2014 וכותב האישום בעניינים הוגש לבית משפט זה ביום 09/03/2014.

כתב האישום ומילוי הדין:

כתב האישום מייחס למשיב שתי עסקאות סמיים בימים 17/12/2013-19/12/2013 אשר במהלךן מכר המשיב לסוכן משטרתי קוקאין במשקל כולל של כ- 2.5 גרם .

ראיות לכואורה - המחלוקת בין הצדדים

ההגנה טעונה לחולשה בראיות לכואורה כנגד המשיב ומפנה את בית המשפט לנקודות הבאות :

הסוכן המשטרתי שאל חוות הינו אדם בעל עבר פלילי כבד ומשמעותי בעבירות רכוש סמיים אלימות סחיטה ושיבוש הליכי משפט, לרבות הטמנת רימון הلم ברכב משטרה, ולפיכך אין לחתם אמון באמורתו, לרבות זיהוי הקולות של הסוכן וזיהוי המשיב עצמו.

טלפון שאליו בוצעו ההתקשרות ואשר מופיע בכתב האישום לא היה בשימושו של המשיב.

בדוחות הצפיה בעסקאות אין זיהוי גם במקום שיש זיהוי לכואורה הראות מטוושתת.

הסוכן העלה את שם המשיב ביזמתו והמשיב לא היה מראש יעד להפעלה .

לא נבדקו טביעות אצבע על הסמיים עצםם .

ראיות לכואורה בשלב המעצר עד תום ההליכים - המספרת הנורמטיבית

בדיקת חומר הריאות בשלב המעצר עד תום ההליכים משמשת לשולש תכליות :

ראשית: על פי נקבעת מידת ההסתברות שהנאשם ימצא אשם.

שנייה: על-פי אותו חומר ראיות נקבע אם קיימת עילת מעצר ואיוז עילה .

שלישית: החומר האמור משמש גם כרואה העיקרית של פיה מחליט בית המשפט אם אפשר

להסתפק בחלופת מעצר.

מלאכתו של בית המשפט בבדיקה הריאות לכואורה בשלב זה היא מורכבת וمبرוסת על אומדןאות ועל עדים שלא נשמעו בפנוי, בית המשפט אינו רשאי לקבל באופן מכני את כל הריאות בכתב המצביעות על אשמתה הנאשם כאילו הנאמר הוא אמת ומשקלו מלא ולדוחות את הריאות המזכות כראיות שאין מתאימות לשלב זה של ההליך.

פסקת בית המשפט העליון בנושא היא מורכבת יותר וועוסקת בתמונה כוללת של ראיות והערכתו של פוטנציאלי סביר להרשעה. גם התוצאה המתקבלת אינה בהכרח ביןארית אלא מצויה על רצף של הערכת סיכוי הרשעה ובקיעים בחומר הריאות המכונים בפסקה "ספקות מובנים".

אף שנתתקבל בסופו של דבר מבוחן ה"סיכוי הסביר להרשעה" של כב' הנשיא ברק ונדחה המבחן של **"ספק הסביר"** שהציעה כב' השופטת דורנר עדין נדרש זיהוות יתרה בבחינת חומר הריאות הכלול עדויות סותרות.

ספק מובנה, אף אם אין מקרים בריאות עד כדי שלילת הסיכוי הסביר להרשעה, עשוי להביא, אם לא לשילית סף הריאות לכואורה הרי שיביא להעדפת חלופת מעצר מקום שלא הייתה מועדפת בהינתן תשתיית ראייתית חזקה יותר.

עמד על כך בית המשפט העליון בהלכת זאה :

14. נקודת המבט של השופט, המカリע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. עליו לעיין בחומר החקירה כולם, לרבות חומר החקירה התומך בעמדת הנאשם. אין עליו לצמצם עצמו לחומר הראיות המפליל בלבד. עליו לפרט לפניו את מלאה התשתיית הראייתית כפי שהיא מופיעה בחומר החקירה, לרבות ראיות ההגנהאם על יסוד חומר החקירה הכלול - כפי שהוא נתפס בשלב המעצר עד תום ההליכים - אין סיכוי סביר להוכחת האשמה בסיום המשפט, אין בסיס להיווצרותה של עילת מעצר.על-כן, אם עולה מתווך מכלול חומר החקירה כי קיימים כבר עתה כירוסום של ממש בגין התביעה, באופן שאין סיכוי סביר להרשעת הנאשם בסוף המשפט, לא מתקיים הדרישה בדבר קיומן של ראיות לכואורה להוכחת האשמה. עמד על כך השופט שmag בציינו כי בשלב המעצר ... עליו להעריך סיכויים. עליו להניח הנחות באשר לאמון ולמשקל. עליו להיות מודע לאופי הלכאורי של החלטתו. בדיקתו היא עצם הדברים כללית וכולנית..... היעדר מימצא בדבר מהימנות מסוימת האמרה אינה מוביל למסקנה כי כל האמרות הן שוות מעמד ושווות משקל.....הביקורת הראייתית אינה "טכנית" ולאינה "סכמאטיבית". בית המשפט צריך לבחון את הפוטנציאלי הראייתי הטמון בחומר החקירה.

הוא צריך לבחון את מהותן הפנימית של הנסיבות ואת מידת הסטיות הפנימיות המצוירות בהן. הוא צריך להעיר את ה"עיבוד" שחומר "גולמי" זה יעבור במהלך המשפט. על יסוד כל אלה עליו להחליט, אם קיימים סיכויים סבירים זהו הлик נפרד ומיחד, שבו נבחנת שאלת הראיות לכואורה להוכחת האשמה בסוף המשפט.

לעניין הסטיות הוסיף כתוב כב' השופט בר שם כר:

"אך אם השופט מגיע למסקנה כי עדות מסויימת, אם כי מפלילה היא לכואורה את הנאשם, אין היא עונה על דרישות ההיגיון הבריא או ניסיון החיים, או שהיא מהויה עדות כבושא ללא הסבר סביר, או שהיא עומדת בסטייה מהותית לאמרות אחרות שלו עד, או שקיימת ראייה בדבר הבעת כוונתו של עד בתביעה המרכזי להעליל עליליה על הנאשם, והשופט מגיע על סמן כל אלה למסקנה כי אין סיכוי סביר להוכחת האשמה, כי אז נקבעת עמדתו זו על סמך שיקולים הנוגעים להערכתו הלאורית בדבר "משקל הראיות ואמינות העדים".

עוד צוטט בעניין הסטיות ב"ש 322/80 **מדינת ישראל נ' אוחנה**. ונאמר כי בית המשפט :

יבחן בין היתר, אם אין סטיות או פירכות הגלויות על פניהן, או אם אין- ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים ובהיגיון, שיש בהם כדי להפחית באופן מהותי משקלם הלאורי של הראיות..."

אכן, משנדהה מבחן הסביר שהצעיה כב' השופט דורנר בש"פ זאדה הנ"ל, הרי שמצוות ספק סביר בחומר הראיות הכלול - אין די בה כדי לשולות את הסיכוי הסביר להרשעה.

כב' השופט דורנר עמדה על הפער הלוגי בין נטלי הוכחה שונות בשלב הראיות לכואורה ובשלב המשפט, ולעניות דעתו של היה הצדק עימה, אלא שדבריה לא נתקבלו להלכה ולא עוד אלא שההלהקה בדבר נטלי ההוכחה השונים במעט עד תום ההליכים ובהליך העיקרי השתרשה בבית המשפט העליון והוא כמובן הלכה מחייבת בבית משפט זה .

אלא שבית המשפט העליון אין ומיתן במקצת את המבחן של **"סיכוי סביר להרשעה"**
פסקית בית המשפט העליון שאחרי הלכת זאדה הכירה ב"מקבילות כוחות" בין עצמת הראיות לכואורה ובין מידת הגבלה על חירות הנאשם ונקבע כך [בש"פ 5564/11 - פלוני] :

כל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלאורי, מעוררת ספקות וסטיות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהיפך, ככל שהראיות לכואורה חזקות וחד-משמעות יותר, ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר .

הלכה זו, אשר אסמכתאות רבות לה מצין בית המשפט העליון ב- **בש"פ 5564/11 - פלוני** הנ"ל מתיחסת לתכלית השלישית של בוחנת הראיות לכואורה .

ראיות לכאורה בשלב המעצר עד תום ההליכים - מן הכלל אל הפרט .

בחנתי את הראיות לכאורה ומצאת כי אכן המשיב אותר על ידי הסוכן ולא סומן על ידי מפיעליו, והאיתור היה איתור מקרי, לדברי הסוכן פנה אליו המשיב במקום ציבור ובקש למכור לו סמים אז נתן לו את מספר הטלפון שלו, ודרך מכשיר טלפון זה בוצעו העיסקאות נשוא כתוב האישום.

אכן, הצדק עם הסגירות, הסוכן הינו אדם בעל עבר פלילי مشמעותי מאוד, מספר אירועים מחשידים ארעו במהלך הפעלה והסכם הסוכן גם הוא הכרח ביליגונה, המעמיד את הראיות הבאות עם הסוכן במצב שבו הן ז考ות לתמיכה ולסייע גם בשלב המעצר עד תום הליכים.

עם הראיות המשייעות לאימרות הסוכן ו לזיהויו של המשיב, יש למנות את הראיות הבאות:

דו"ח פעולה מأت השוטר שגב כהן אשר בו מתאר שאל חיות כיצד ציע לו אלעזר מורי סמים ומסר לו מספר טלפון נייד 0525-502335.

העסקה בוצעה והוקלטה אף זיהוי הקולות בוצע על ידי הסוכן דוח פעולה מיום 18/12/2013.

מספר מ.ט 13/873638/438 המתאר שיחות מקדימות ובהן הסוכן פונה אל המשתמש במספר טלפון נייד 0525-502335 כ"אלעזר" ו"אלעזר" משיב לו.

דו"ח פעולה ר.ב 13/873638 מיום 19/02/2013 מأت השוטר רומן פירמן המשיב מגיע לאחר תאום בטלפון 0525-502335 ופירמן (סעיף 10) מזהה את המשיב לפי תמונה מערכת מז"פ

בית המשפט צפה בהקלטה (קובץ מסומן 01781) ושם בסביבות מונה שנים 40 ניתן לזיהות את המשיב בזודאות מספקת .

זיהוי זה של החוקר ושל בית המשפט קושר את המשיב למספר הטלפון ולעסקאות כולן .

אמרת שאל חיות מיום 14/02/14 16/02/14 ממנה עולה כי המשתמש בניד 0525-502335 עונה לשם אלעזר בין השאר על יסוד העובדה שבקלטות עונים אחרים ואומרים שאלעזר עוסוק.

מ.ט 47/873638/13/14 ממנה עולה כי הסוכן קורא לאיש המדבר עימו "אלעזר" ובו מוקלטות השיחות עם האחרים .

העובדת ש.מ.ט 47/873638/13/14 נتمך בפלט שיחות מתאים.

אמירת המשיב מיום 05/03/2014 כי "שומר על זכות השתקה" ואני מגיב על העבירות המוטחות בו לרבות היכרות עם שאל חיים והקשר לניד 0525-502335, אותה תגובה מגיב המשיב לעניין סרטונים והקלטות ואני תומך לgresת ההגנה לפיה אין היכרות בין שאל חיים והקהל המדבר איננו קולו.

אשר על כן אני קובע כי ישן ראיות לכאהר כנגד המשיב .

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ד, 23 אפריל 2014, בהעדך
הצדדים.